

AR-T-043-16

משואה תל יצחק
ארכיון
43 / 16 / 1

מחלקה: 13300

1/1/38

מחלקה 38

"הנוסח ה'ציוני' בקפליטין-מחנה קיץ (פאמאגוסטה)

חשיו ררזנבלום, 22, 12, 1992

כותב שורות אלה היה חבר בקבוצת אבא ברדיצ'ב ההונגרית; זה היה ארגון החישובות שהיה מורכב משתי פלוגות, קבוצת ברדיצ'ב (Bridic) צפון אטליה, בהנהגת יצחק צ'ילג וקבוצת בארי' בהנהגת אברהם מרמלשטיין ז"ל (מוס) נוסף לזה היה עוד קבוצה של אבא ברדיצ'ב הפולני הנהגת יצחק מיכאלי או מיכאל יצחקי ול'הגשמה' כמעט כולם דוברי הונגרית בהנהגת דיצי, צמבי, ציקר, ויונה יוהן.

כל ארבע הקבוצות אלה עזבו את אטליה ב-1946 בעליה אילגליה כערך באותו זמן וכולם הגיעו בסופו של דבר לקפריסין. ראשון הגיעו קבוצת ברדיצ'ב באוניית כ"ג או הפלמ"ח, לא זוכר בדיוק, והם שוכנו במחנה מט 55.

אחר כך הגיעו קבוצת בארי' ולהגשמה באוניית ברכה פולד. הם יצאו באוניית חופים קטנה כ-200 איש, אבל בדרך בקרבת רודוס הועברו לאונייה גדולה יותר כדי לא לאבד שתי אוניות. ההעברה נעשתה במזג אויר די סוער. שתי האוניות נעמדו אחד ליד השני במרחק של 2-3 מטר. על ידי הנחת קרש אחד יצרו מן גשר ועל גביו עברנו לאונייה שנייה. אחסנו אותנו במעברים, במדרגות ומתחת למדרגות היות שבאוניות היו ככר 600 אנשים ז"א בסך 800 איש. האונייה לא היתה די גדולה כדי להכיל כמות כזו של אנשים כך שלא היתה כל אפשרות לבשל לכולם. הדרך ערך עד הארץ כ-3 ימים, לחקופה זו כל אחד קבל 4 או 5 ביסקוויטים גדולים לעבים וחתיכת גבינה צהובה.

המטרה היתה לעלות על החוף ולהתמזר במהירות האפשרית בארץ. אנשי 'הבריחה' שהיו מפקדי האונייה האמינו באפשרות כזאת היות והאונייה היתה משוריינת. אחרי יומיים התחילו מטוסים בריטיים לטוט מעלינו ז.א. גילו אותנו. הפקודה הראשונה היתה שאנו צריכים להתנגד ולהלחם בבריטים אם ינסו להשתלט על האונייה, מהרה בבקר הבחינו 6 או 7 אוניות קרב אצא בריטיות שסגרו עלינו בקרבת חופי הארץ. מפקדי האונייה התקשרו לארץ לקבל הוראות על התנגדות פסיבית. אחרי כמה שעות הבריטים השתלטו על האונייה וחוסלו אותנו לצמל חיפה ושם העבירו אותנו לאונייה בריטית גדולה, אני חושב ששמה היתה 'אושאן ויגור' (Ocean Vigor) והובילו לקפריסין. בקפריסין שוכנו המחנה מספר 62 מחנה אוהלים מגודר בגדרות תייל רק פרודור סגור בחייל גבוהה קשר אותנו למחנה 55 שבו אצא כבר ישבו החברים בריביו כותיקים במקום נחנו לנו עזות איך להסתדר במחנה.

היות ולא היו לנו בגדים, מיד התחלנו לפרק אוהלים שהיו הפורים מ-3 שכבות של בדים בצבע לבן-צהוב וכחול. התחיל חששייה חייטות בניהולו של אודי (Ody) וכל הבנות תפרו חולצות, תצאיות, מכנסים, פיז'מות, כך סבסופו של דבר היינו מצויידים בביגוד חזק ומטפיק.

הפעולה השניה היתה הקמת המטבח בתוך אוהל שהוקם מעל כיריים הפורים בחוף האדמה. החטקה היתה על ידי סולר וטיפוח מים. אשפי המטבח היו 3: ציגן (Cigan) רובי ויסי ודמביק, היום דרומי. העבודה היתה קשה מאוד בגלל העשן והפיח הרב שהיה במטבח כך שכל טבח עבד יום אחד ויומיים לא. אספקה קבלנו יום-יום מהבריטים שכללו כמות גדולה של פטיטי שבולח שועל ואבקה חלב, ירקות מיובשים, שימורי תפוח אדמה ולפעמים בשר (הנרראח 'גמל' לפי סיבו) שמן או מרגרין, לחם ומי שתיה. הדברים המשומלים היו מאיכות גרועה מאוד, המרגרינה היתה מעופשת כך שלבשל משחו אכילמחומרים אלה היה קשה מאוד, כבר לא לדבר על ריחם הרוחה של הירקות המיובשות.

אחרי שסיימנו את הקמת המאהל והצטיידנו קצת בבגדים התחלנו גם בפעולות חרבות בשיתוף עם קבוצת בריביו הקמנו להקת האטרון, הכותב והבמאי היה בטלחיים פריצי. כל זה פעל עד עלייתם של קבוצת בריביו בחזית 1947 ארצה. כשבועיים אחר כך הגענו קבוצת אבא ברדיצ'ב הפולני באוניית 'לטרון' והם שוכנו במחנה מט 64.

מאוחר יותר הגיעו כמה מנחייגים של הנוער הציוני מרומניה, ביניהם דג שיבר ויצחק ארצי, הם הצטרפו להגשמה כבודדים. אחר כך נבחרו כנציגים ועד המחנות ויצגו את הפליטים כלפי האנגלים. כמה זמן אחרי זה הגיעה אוניית הפליטים הגדולה ביותר, את שמה כבר איבני זוכר אבל משחו עם 'ישראל' (אולי כנסת ישראל) בה הגיעו קבוצת הנוער הציוני 'החקורה' חברים יושא טרגסלבניח. כל שה היה בין אוקטובר ונובמבר 1946.

יתר האוניות שהגיעו אחרי זה שוכנו במחנה ההורף בניקוסיה שאינם לא היה לנו קשר.

יום אחד הופיע במחנה קיץ נציג של ההנהגה העולמית של הנוער הציוני אבנר קלודר (אלג) (זכאי) וארגן כנס ומסדר של כל קבוצות הנוער הציוני הפמגוסטא (פמגוסטה) חיי הקבוצות במחנה היו שגרתיות, עיקר השומת לב היחה על העסקתם של החברים יום-יום באיזה עבודה וארגון עונג שבת להרמת המורל.

היה מקובל שחלק ממחנות הועלו ארצה כאשר הגיעו אזניות פליטים נוספים לקפריסין. כך הגיעו תורם של אנשי בריביו שהוחזרו לארץ. ב-1 באפריל 1947 הגיעו לקפריסין פליטי אזניות 'האודור היצל' (מתנת יום הולדת לשיד) ולפי הכללים פליטי אזניות 'ברכה פולד' היו צריכים לעלות ארצה באזניה זו, אבל האנגלים הודיעו שלא בא בחשבון היות והם נתנו צמטיפיקטים לכל מיני מקרים מיוחדים, כך שהמכסה כבר מלאה. עם קבלת ידיעה זו פרצה מרד במחנה 62 כולל שביחה ועב, תושבי המחנה כ-800 איש פרצו את שערי המחנה, חפסו מספר אנגלים כבני ערובה במאהל הסגלץ האנגלים החארגנו להחקפה נגדית וסגרו על המחנות בשריונים ובמכוונות מטייזי מים ותבעו שכל האנשים יחזרו למחנה ויחננו לסגור את השער. אחד החיילים האנגלים התקרב גדי לסגור את השער, אז ציגן 'ז"ל נחן לו סתירה כזאת שהתגלגל כמה מטרים מהמקום.

כאשר ראה שזה לא הולך איימו לפתוח באש ובמים, החשובה היחה שישי לנו בני ערובה וגורלם יהיה מר.

בסופו של דבר הזמין מפקד המחנות האנגלי את ועד נציגי המחנות למו"מ ובסוף הופיע לפני אנשי המחנה 62 והודיע שהוא בקשר עם הפיקוד שלו בארץ. ישראל בענין החזרתנו ארצה. הוא בקש לתזור למחנה, לסגור את השערים ולשחרר את בני הערובה כמוכן לחת לאספקת מזון ומים להכנס למחנה. המורה זה הבטיח לחת חשובה סופית עד שעה 9 למחרת הבוקר ואם החשובה מפלסטינה תהיה שליטית, מחזיר את המצב לקודמו.

ז"א מחזיר את בני הערובה, פוחח את השער כמו שהיה, על זה נחן את מילת הכבוד של קצין אנגלי. בהשפעת ועד נציגות המחנה שאפשר לסמוך על דבריו של קצין אנגלי - המחנה הסכימה לקבל את החנאים.

מחרת הבוקר בשעה 7.30 הופיעו עשרות משאיות במחנה והודיעו לנו שעלינו לארוז שמהירות ולעלות על המשאיות שלקחו אותנו לאזניה בנמל.

כך הגענו פעם שניה לחיפה ומשם הועברנו למחנה עחלית. אח הפסח הראשון חגגנו בעחלית. ח היינו שם כחודש אחרי במחנה מעבר בקרית שמואל. שם קבלנו את הצרטיפיקטים ושחררנו אחרי כחודש נוסף והצטרפנו ליחור קבוצת 'המבקיעים' בבנימינה

מתחילת דרומי.

מס' 55
מס' 62
מס' 13

עדות מתתיהו דרומי (דמביק לאצי)

43/16 ז

חשיו רוזנבלום, 22, 12, 1992

כותב שורות אלה היה חבר בקבוצת אבא ברדיצ'ב ההונגרי: זה היה ארגון החשיבות שהיה מורכב משתי פלוגות, קבוצת בריביו (*Bribe*) צפון אטליה, בהנהגת יצחק צ'ילג וקבוצת 'בארי' בהנהגת אברהם מרמלשטיין ז"ל (מוס) נוסף לזה היה עוד קבוצה של אבא ברדיצ'ב הפולני הנהגת יצחק מיכאלי או מיכאל יצחקי ול'הגשמה' כמעט כולם דוברי הונגריה בהנהגת דיצי, צמבי, ציקר, ויונה יוהן.

כל ארבע הקבוצות אלה עזבו את אטליה ב-1946 בעליה אילגליח בערך באותו זמן וכולם הגיעו בסופו של דבר לקפריסין. ראשון הגיעו קבוצת בריביו באוניה כ"ג או הפלמ"ח, לא זוכר בדיוק, והם שוכנו במחנה מס 55.

ל. 1031 - 9/110 (1946/21) 21 יוני 1946

אחר כך הגיעו קבוצת בארי ולהגשמה באוניה ברכה פולד. הם יצאו באוניה חופים קטנה כ-200 איש, אבל בדרך בקרבת רודוס הועברו לאוניה גדולה יותר כדי לא לאבד שתי אוניות. ההעברה נעשתה במזג אויר די סוער. שתי האוניות נעמדו אחד ליד השני במרחק של 2-3 מטר. על ידי הנחת קרש אחד יצרו מן גשר ועל גביו עברנו לאוניה שניה. אחסנו אותנו במעברים, במדרגות ומתחת למדרגות היו שכוניות היו כבר 600 אנשים ז"א בסך 800 איש. האוניה לא היתה די גדולה כדי להכיל כמות כזו של אנשים כך שלא היתה כל אפשרות לבשל לכולם. הדרך ערך עד הארץ כ-3 ימים, להקופה זו כל אחד קבל 4 או 5 ביסקוויטים גדולים לעבים וחתיכה גבינה צהובה.

המטרה היתה לעלות על החוף ולהתפזר במהירות האפשרית בארץ. אנשי 'הבריחה' שהיו מפקדי האוניה האמינו באפשרות כזאת היות והאוניה היתה משוריינת. אחרי יומיים התחילו מטוסים בריטיים לטוס מעלינו ז.א. גילו אותנו. הפקודה הראשונה היתה שאנו צריכים להתנגד ולהלחם בבריטים אם ינסו להשתלט על האוניה, מחרת בבקר הבחינו 6 או 7 אוניות קרב ~~אצא~~ בריטיות שסגרו עלינו בקרבת חופי הארץ. מפקדי האוניה התקשרו לארץ לקבל הוראות על התנגדות פסיבית. אחרי כמה שעות הבריטים השתלטו על האוניה והופילו אותנו לנמל חיפה ושם העבירו אותנו לאוניה בריטית גדולה, אני חושב ששמה היתה 'אושאן ויגור' (*Ocean Vigor*) והובילו לקפריסין. בקפריסין שוכנו המחנה מספר 62 מחנה אוהלים מגודר בגדרות תייל רק פרוזדור סגור בתיל גבוהה קשר אותנו למחנה מס 55 שבו ~~אצא~~ כבר ישבו החברים מריביו כותיקים במקום נחנו לנו עצות איך להסתדר במחנה היות ולא היו לנו בגדים, מיד התחלנו לפרק אוהלים שהיו הפורים מ-3 שכבות של בדים בצבע לבן-צהוב וכחול. התחיל תעשיית חייטות בניהולו של ארדי (*Arday*) וכל הבנות הפרו חולצות, חצאיות, מכנסים, פיז'מות, כך סבסופו של דבר היינו מצויידיים בביגוד חזק ומספיק.

הפעולה השניה היתה הקמת המטבח בתוך אוהל שהוקם מעל כיריים הפורים בתוך האדמה. ההסקה היתה על ידי סולר וטיפול מי. אשפי המטבח היו 3: ציגן (*Cigany*) רומי ודיים ודמביק, היום דרומי. העבודה היתה קשה מאוד בגלל העשן והפיח הרב שהיה במטבח כך שכל טבח עבד יום אחד ויומיים לא. אספקס קבלנו יום-יום מהבריטים שכללו כמות גדולה של פטיטי שבולת שועל ואבקת חלב, ירקות מיובשים, שימורי תפוח אדמה ולפעמים בשר (הנרראה 'גמל' לפי טיבו) שמן או מרגריט, לחם ומי שתיה. הדברים המשומרים היו מאיכות גרועה מאוד, המרגרינה היתה מעופשת כך שלבשל משהו אכיל מחומרים אלה היה קשה מאוד, כבר לא לדבר על ריחם הדוחה של הירקות המיובשו.

אחרי שסיימנו את הקמת המאהל והצטיידנו קצת בבגדים התחלנו גם בפעולות תרבות בשיתוף עם קבוצת בריביו הקמנו להקת תאטרון, הכותב וחבמאי היה בטלהיים פריצי. כל זה פעל עד עלייתם של קבוצת בריביו בחזרה 1947 ארצה. כשבועיים ~~אצא~~ הגענו קבוצת אבא ברדיצ'ב הפולני באוניה 'לטרון' והם שוכנו במחנה מס 64.

מאוחר יותר הגיעו כמה מנהיגים של הנוער הציוני מרומניה, כיניהם דב שיבר ויצחק ארצי, הם הצטרפו להגשמה כבודדים. אחר כך נבחרו כנציגים ועד המחנות ויצגו את הפליטים כלפי האנגלים. כמה זמן אחרי זה הגיעה אוניה הפליטים הגדולה ביותר, את שמה כבר אינני זוכר אבל משהו עם 'ישראל' (אולי כנסת ישראל) בה הגיעו קבוצת הנוער הציוני 'החקורה' חברים יושא טרנסלבניה. כל שה היה בין אוקטובר ונובמבר 1946.

יתר האוניות שהגיעו אחרי זה שוכנו במחנה החורף בניקוסיה שאיתם לא היה לנו קשר.

יום אחד הופיע במחנה קיץ נציג של ההנהגה העולמית של הנוער הציוני אבנר קלדר (אצא) (זכאי) וארגון כנס ומסדר של כל קבוצות הנוער הציוני הפמגוסטא (פמגוסטה) חיי הקבוצות במחנה היו שגרתיות, עיקר חשומת לב היחה על העסקתם של החברים יום-יום באיזה עבודה וארגון עונג שבת להרמת המורל.

היה מקובל שחלק ממחנות הועלו ארצה כאשר הגיעו אוניות פליטים נוספים לקפריסין. כך הגיעו תורם של אנשי בריביו שהוחזרו לארץ.

ב-1 באפריל 1947 הגיעו לקפריסין פליטי אונית 'תאודור הרצל' (מחנת יום הולדת לשון) ולפי הכללים פליטי אונית 'ברכה פולד' היו צריכים לעלות ארצה באוניה זו, אבל האנגלים הודיעו שלא בא בחשבון היות והם נתנו צקטיפיקטים לכל מיני מקרים מיוחדים, כך שהמכה כבר מלאה. עם קבלת ידיעה זו פרצה מרד במחנה 62 כולל שביחת רעב, חושבי המחנה כ-800 איש פרצו את שער המחנה, תפסו מספר אנגלים כבני ערובה במאהל הסגלף האנגלים החארגנו להחקפה נגדית וסגרו על המחנות בשריונים ובמכונית משידי מים ותבעו שכל האנשים יחזרו למחנה ויחננו לסגור את השער. אחד החיילים האנגלים התקרב גדי לסגור את השער, אז ציגן 'ז"ל נתן לו סחירה כזאה שהתגלגל כמה מטרים מהמקום. כאשר ראה שזה לא הולך איימו לפחות באש ובמים, החשובה היחה שישי לנו בני ערובה וגורלם יהיה מר.

בסופו של דבר הזמין מפקד המחנות האנגלי את ועד נציגי המחנות למו"מ ובסוף הופיע לפני אנשי המחנה 62 והודיע שהוא בקשר עם הפיקוד שלו בארץ. ישראל בעצין החזרחינו ארצה. הוא בקש לחזור למחנה, לסגור את השערים ולשחרר את בני הערובה כמוכן לתח לאספקת מזון ומים להכנס למחנה. תמורת זה הבטיח לתח תשובה סופית עד שעה 9 למחרת הבוקר דאם החשובה מפלסטינה תהיה שליטת, מחזיר את המצב לקודמו.

ז"א מחזיר את בני הערובה, פותח את השער כמו שהיה, על זה נתן את מילת הכבוד של קציין אנגלי. בהשפעת ועד נציגות המחנה שאפשר לסמוך על דבריו של קציין אנגלי - המחנה הסכימה לקבל את התנאים.

מחרת תבוקר בשעה 7.30 הופיעו עשרות משאיות במחנה והודיעו לנו שעלינו לארוז שמהירות ולעלות על המשאיות שלקחו אותנו לאוניה בנמל.

כך הגענו פעם שניה להיפה ומשם הועברנו למחנה עתליה. את הפסה הראשון הגננו בעתליה. חיינו שם כחודש אחרי במחנה מעבר בקריח שמואל. שם קבלנו את הצרטיפיקטים ושוחררנו אחרי כחודש נוסף והצטרפנו ליתר קבוצת 'המבקיעים' בבנימינה.

מתחיהו דרומי.

צמח'ר לר

הקדמי הצגת סקפנדסין (מחנה קד) פמאסטת. מג'ג'ו צ'סומ'ז

22.12.92

כאמ שפאר וולט היות חכר הקראצג ואלו בהצגתם התארכה
מג'ג'ו בהצגתם הפארכה הנה ואלו התארכה שפדח מוכר מוטג פאלג
קראצג, בהג'ג'ו (צס'א'וג'ל'יה) התארכה צ'ל'ג'ק וקראצג, בס'כ'ג'
התארכה מוכר חמ'א'ל'ט'י'ן צ'ו (מ'א'ס) נ'א'ל'ג' א'כ'ב הנה א'ר'ב ק'ק א'ב'א בהצג'ת'ג'
ה'כ'א'ל'ג' בהתארכה י'צ'ח'ק מ'כ'א'ל' א'א'מ'צ'ו'א' צ'ח'ק'ג' ו'א'ת'ש'מ'ת' כ'מ'צ'ט' כ'א'ל'ס
צ'א'מ'כ'ו פ'א'ר'כ'י'ו'ו' בהתארכה צ'י'צ'ו, צ'א'מ'י', צ'י'ק'י' ו'א'י'נ'ת' ו'א'פ'ן.

ב'א' מ'כ'ר'ה' ק'ק'א'צ'ל'ג' א'ל'ס' א'כ'ב' א'א'מ'צ'ו'א' ה' - 1946 ב'ז'ל'ת'ה' א' - א'ג'ל'ת'ה'
ה'צ'פ'ק' ה'א'ל'ג' ה'כ'א'ל'ס' ו'פ'א'ל'ס' ה'י'ז'ע'ו'ו' ב'ס'א'ב'ל' ש'ל' צ'ה'ר' א'ק'פ'נ'ד'ס'י'ן.
ב'א'ל'ג'ן ה'י'ז'ע'ו'ו' ק'ד' ה'פ'י'ב'ו'ו' ה'א'י'נ'ת'ה' ג'י'ג' א'ל'ס' ה'פ'א'ל'ס'ת' ל'א' א'ל'ס' ב'ד'ו'א'ק'
ו'ח'כ' ל'א'כ'ר' ה'מ'ח'נ'ת' ה'ס' 55.

מ'ח'ס'ק' ה'י'ז'ע'ו'ו' ק'ד' ה'מ'כ'י' ו'א'ת'ש'מ'ת' ה'א'י'נ'ת'ה' י'ה'י'כ'ה' פ'א'ר'צ'י' - ת'ס'י'צ'ו'א'
ב'א'י'נ'ת'ה' מ'א'פ'י'ק' ק'א'ר'ת' כ' - 200 א'י'ל'ט', ו'א'ל'ג' ד'צ'ר'ק' ה'ק'ר'ב'ו'ו' כ'א'צ'ו'ס' ה'א'ז'ג'ל'ו'
א'א'י'נ'ת'ה' ג'צ'ו'ל'ת' ה'א'ג' כ'צ'י' ל'א' ל'א'ה'ר' 2 א'י'נ'ת'ה' - ת'ה'ש'כ'ר'ת' נ'ס'ס'ג'ת' ב'מ'צ'ג'
א'א'י'נ'ת'ה' צ'י' ס'א'ר'ת' ש'ג' ה'א'י'נ'ת'ה' - נ'צ'מ'צ'ו'ו' א'כ'ב' ל'א'ז' ה'ש'ל'ת' ה'מ'ר'ח'ק' ש'ל' 2-3 מ'ט'ר'
צ'א'י'צ'ו'ו' ה'נ'ח' - ק'ר'ט' א'מ'צ' ו'צ'כ'ל' מ'י'ן א'ש'ל'ג' ו'א'ל'ג'י'ו'ן א'צ'כ'ר'ת' ל'א'י'נ'ת'ה' ת'ש'נ'ת'
ס'א'י'נ'ת'ה' א'א'י'נ'ת'ה' ב'מ'א'ז'ב'י'ו'ק' ו'מ'צ'כ'ג' - ו'מ'מ'ג' - א'מ'צ'כ'ג' - ה'י'ו'ג' ש'ב'א'י'נ'ת'ה' ה'י'ו'
כ'כ' 500 א'נ'ש'ל'ס' צ'ל'ו' ב'ס'ק' 500 א'י'ל'ט'. ה'א'י'נ'ת'ה' ל'א' ה'י'ו'ג'ת' צ'י' ג'צ'ו'ל'ת' כ'צ'י'
א'ת'ש'ל'ת' כ'מ'א'ר' כ'כ'ל' ש'ל' א'נ'ש'ל'ס' כ'כ' ש'א'ל' ה'י'ו'ג'ת' ב'א' א'פ'ש'ל'ת' - א'מ'פ'ל' א'א'י'נ'ת'ה'
ה'צ'כ'ק' מ'א'י'נ'ת'ה' ה'א'ר'ק'ת' כ' - 3 ו'מ'ו' ש'י'ט', א'ת'ק'א'פ'ה' צ'ל' א'מ'צ' ק'ב'ל'
צ'א' 5 ב'י'ס'ק'ו'א'ט'ו'ס' ג'צ'ו'ל'ת'ם' (א'ת'ב'ו'ס' א'ח'ג'ר'ת' ג'ב'י'נ'ת'ה' צ'ב'ל'ב'ה'.

ה'מ'ט'ר'ת' ה'י'ו'ג'ת' א'צ'ל'ג' - א'צ'ל' ה'מ'א'ל'ף' ו'א'ת'כ'כ'צ'ג' ד'מ'ת'י'ז'ל'ת' ה'א'פ'ש'ל'ת' ב'א'ר'ק'ת'
א'נ'ש'ל'י', ה'י'כ'ר'ת'ת' ש'ל'מ'ו' מ'פ'ק'צ'י' ה'א'י'נ'ת'ה' ה'א'א'י'נ'ת'ה' ב'א'פ'ש'ל'ת' - א'א' - ה'י'ו'ג'ת' א'ת'א'י'נ'ת'
ה'י'ו'ג'ת' מ'ש'ל'כ'י'י'נ'ת'ה' - א'ח'כ'י' ו'א'מ'י'ן ה'ג'מ'ח'י'ו'ו' מ'א'ל'ס'י'ם' ב'כ'י'ו'ס'א'מ' א'ס'ל'ס' א'ת'א'י'נ'ת'ה' צ'ל'ו'
ג'צ'ו'ו' א'א'י'נ'ת'ה'. ה'פ'ק'א'ר'ת'ה' ה'כ'ו'א'ל'ת'ה' - ה'י'ו'ג'ת' ש'ל'א'י'נ'ת'ה' צ'כ'ו'כ'ו'ס' א'ת'ה'ר'ע'צ' ו'א'ת'א'י'נ'ת'
ה'כ'י'ו'ס'א'מ' י'נ'ס'ו' א'ת'ש'ל'ת' - א'ת' ה'א'י'נ'ת'ה' - מ'מ'כ'ר' - ב'ב'ק'ר' ה'ה'מ'ת'ע'ל' - א'א' 4
א'א'י'נ'ת'ה' - ק'ר'ב' ב'כ'י'ו'ס'א'מ' ש'ס'ג'ל' ע'ל'י'נ'ת'ה' ב'ק'ר'ב'ת' ח'א'פ'י' ה'א'ר'ק'ת'. מ'פ'ק'צ'י' ה'א'י'נ'ת'ה' ה'ת'ק'ע'ל'ת'
א'ת'ר'ק'ת' א'ת'ב'ו'א' ה'א'מ'א'ר'ת' - א'ת' ה'ת'ע'צ'ל'ת' - פ'ס'ג'ד'ג' - א'ח'כ'י' כ'מ'ת' - ש'א'ר' - ה'כ'י'ו'ס'א'מ'
ה'ש'ל'ת' א'ת' ה'א'י'נ'ת'ה' ו'א'ת'ב'ו'א' א'א'י'נ'ת'ה' א'ת'מ'ל' ח'י'פ'ת' ו'ל'ס'ת' ה'א'ז'כ'י'ו'ו' א'א'י'נ'ת'ה' א'ת'א'י'נ'ת'
ב'כ'י'ו'ס'א'מ' ג'צ'ו'ל'ת' א'י'נ'ת'ה' ח'א'ל'ת' ש'ל'מ'ת' ה'י'ו'ג'ת' - א'ס'א'ת'ן' ו'י'ג'א'פ'י' - א'ת'ב'ל'ת'ת' א'ק'פ'י'ס'י'ן.

בקפיוסיון שאנו מחנך עם 26 מחנכים אחרים מאיזו דגסטר
ועל רק פוליצאר סגל בוגר שאלה קולג' אלג' ומחנך 55 סבו
בפ' ועל החברים מכובד, באו קיום במקום נגדו אנו יוצג
ח'ק אפסג'כ במחנה.

פג' ואל' הו' אנו בג'דים, מ'וד פ'ח'נו אפ'ק אה'ל'ם שבו
אפ'ום מ-3 טב'ה של ק'ד'ם ב'ק'ז א'נ- צ'מ'ה א'ח'ה. פ'ח'ום
מ'מ'ה מ'ס'ה ב'נ'ח'ו'ל' של א'ד'ו' (oddy) א'ל' פ'ח'ה. י'פ'כו מ'ול'צ'ו'
מ'ט'ו'ל', מ'פ'נ'י'ם, פ'י'ע'ג'ה כ'ק' טב'ס'פ'ל' של ד'ה'ר ה'י'נו מ'צ'ו'י'וד'ים
ב'ק'ע'ז' מ'ל'ק' ו'מ'ס'פ'יק'ו

ס'ל'ה ט'ע'יה פ'י'ג'ה ה'ק'ו'ר ה'מ'ט'ב'ת ה'מ'ל'ק' א'ל'ל' ש'ל'ק'ט'מ'ח'ו'
כ'פ'י'ום ח'ב'ל'ום ה'מ'ל'ק' ה'ט'ד'מ'ת'י. ה'ה'ס'ק'ה פ'י'ג'ת' מ'ל'ו'צ'ו'י' ס'א'ל' ו'ס'פ'ל'ה
מ'ום. ט'ל'פ'י' ה'מ'ט'ב'ת ה'א'ן 3 צ'י'ג'ל' (Ciguy) כ'א'ד'ו' ו'י'ם א'צ'מ'ל'יק ה'ו'ל'ק' צ'כ'ו'ה
פ'צ'ל'פ'ם פ'י'ג'ם ק'ע'ם מ'מ'ד ב'ג'ל'ל' מ'ז'ל'ן א'ה'פ'י'ח' ה'כ'ב' ל'ה'ו'ת ב'מ'ט'ב'ת
כ'ק' טב'ל' טב'ח' א'ד'ד' ו'ל'ם מ'ח'ד' ו'ו'ל'מ'י'ק'ט'.

א'ס'פ'ק'ה ק'ב'ל'נו ו'ל'ם- ו'ל'ם מ'ה'ח'ב'ו'ס'י'ם טב'ל'ה כ'מ'ל'ה ג'צ'ו'ת'ה של
ה'ט'ט'י' ט'ו'ל'ל'ו' ש'ל'ל'ו' ו'א'ד'ק'ר' מ'ל'ד' ו'פ'ק'ל' מ'ו'ל'ב'ל'ום, ל'ג'מ'ל'פ'י' מ'פ'ח'ו'
ט'י'צ'מ'ה א'פ'צ'מ'ם ב'ל'ל' (כ'נ'כ'ט'ל'י' ג'מ'ל' א'פ'ו' ס'י'ב'ל') ל'מ'ן א'ו' מ'נ'ג'י'ו'נ'ם, ו'ל'מ'ם
א'ו'ל'ט'ה. ה'צ'ב'ר'י'ם פ'מ'ט'ל'מ'י'ום ה'ו' ב'ט'ו'ל'ל' ג'ל'ע'ת' מ'מ'ד, ה'מ'מ'ט'י'ו'נ'ם
פ'י'ג'ת' מ'ט'ל'פ'ל' כ'ק' ט'א'ב'ט'ל' מ'ל'ט'ו' א'כ'ט'ל' מ'ח'מ'ר'י'ם ס'ל'ת' ה'ג'ד'ת' ק'ע'ל'
מ'מ'ד, כ'ב'כ' א'מ'ל'צ'ב'כ' א'ל' כ'י'ו'מ'ם ה'צ'ו'ח'ת'ה של ה'י'ד'ק'ל'ה ת'ו'ו'ל'ב'ל'י'ק'ו

ט'ח'ו'י' ט'ס'י'י'ח'נו מ'ג' פ'ק'מ'ה ה'מ'ט'ב'ת' ו'ח'צ'ו'י'צ'נו ק'צ'ג' ב'ב'ג'צ'ו'ם
כ'ו'מ'ט'נו ש'ם ב'כ'ז'ל'ל'ו' מ'ג'ב'ל'ה ב'ט'ט'ל'ק' א'מ' ק'ק' ב'כ'ו'פ'ו'ן. ה'ק'מ'נו
ז'ת'ק'ר' מ'ו'ט'כ'י'ו'ן, ה'ט'ל'ג'ה ו'מ'מ'ט'ו'ת' פ'ג'ה ב'ט'ט'ל'ה י'י'ם פ'כ'י'ו'צ'ו'. ט'ל'פ'ם
פ'ע'ל' א'צ' ע'ל'י'ו'ת'ם של ק'ה ב'פ'י'ג'ו'ן ב'ג'מ'ו'ל'ג' 1947 ט'ל'כ'פ'י',
כ'ט'ל'צ'י'ים מ'ח'מ'נו פ'י'ג'ע'ת' ק'ה ו'ל'מ'ם ב'כ'ז'ל'ל'ו' ה'ט'ל'ל'נו ב'ט'ע'י'ה, א'ט'כ'ל'ו'ן
ו'ח'ם ש'ל'כ'ר' ה'מ'ח'נ'ה מ'ס' 24.

מ'ל'ח'י' ו'ל'מ'ם פ'י'ג'ע'ת' כ'מ'ת' מ'נ'פ'י'ג'ום של ת'ק'ו'ז'ר' ה'צ'ו'י'נו מ'ל'מ'ח'נו'ם
ב'ו'ל'פ'ם צ'ה ט'ו'ד'ר' ו'י'צ'ח'ק' א'ח'צ'ו', מ'מ'ם ח'צ'ט'פ'י'ם א'ח'מ'ט'מ'ה ב'א'צ'צ'ו'י'ם,
ט'ח'מ'כ'כ' נ'ח'מ'ו' כ'נ'צ'י'ג' ו'א'צ' ה'מ'ח'נ'ה ו'י'צ'י'ג' א'ה'ר' ה'ט'ל'ו'ס'י'ם ט'ל'פ'ו'
ה'מ'י'נ'ע'ל'י'ם.

אחרי אבסוף היסוד לפני אנו מחנכים גם אמצעי שלבא בקשר
 עם פיקוד שאלו האחרים ולבטח בזמנים החלופיים והצב. הוא ביקש
 לחזק את החנה, וסגוף את השלטים ולמחבר את בני זרמה כמאין
 את אלוספקר מלון אחים להקים את החנה. גמלה זה הבטיח את
 השלם סיפור צד 99 אחת בקר ואם השלם מלססניה גיחה
 שליווה מחנכ את המלב לקצמול.

כ"א מחנכ את בני הצלה בלתי את השלם כמא שלם.
 צד זה נראה מולו הכבד של קצמול ונעמי.

המלכר וצד נציגו החנה שלם אסמלקר צד בניו של קצמול
 נעמי - המחנכ פסכמה לקבל את הנעמי
 מחנכ בקר בשלם 99 הופיעו עשר מליון המחנכ והיצעו
 אנו שלענין אחרים במפועו ואלו זה המליון שלקחו אחרו
 זאנים בנתי.

בב הופיעו פצם שניה לחיפה והלם הולכנו המחנכ צדו.
 את פסח המלון בחפף מלענין דעליו. גיניו שלם בחבל ואכיו
 המחנכ מציג בקיבוץ שלמה. שלם קבלנו את הצלם פיקטים ולוחמנו
 ואכיו בחבל ניסך והצטרפו אורג וקצמול מחנכים בקיבוץ.

מחנכ צדו
 דומליק לוי

כמה זמן אחרי זה היגוע אינו הפליטים העזובה הוא או שמה
 בכי אינוי זכר סבל משל זה יעבוד' בה היגוע קבוצה קוור
 תצונו, קבוצת' חגיגה ויצווי סכסוכיה. לא זכר חוב בין אלקיה
 ארזאמב 1946.

יגב האנוש שחגור אחי זכר שאכן המנהג החובב הניקוסיה
 טאומס או היה לנו כמדע לא קלס.
 יום חמד האפוד המנהג קיך נצנע של הפנהגה הצולמיה של
 קרלס הצונוי אבני קלרכ ז'א (צפוני) ואכען כנס ומסדר של לא
 קבוצה הנעס הצונוי במאמסיה.

מי הקבוצה במחנה הוא שיצמח, חיקר משל זה הוגתה חוסקום
 לא מחכים ווס-ולס באוצב אצפה ואכען ארזו שגר אפכה האל.

היה מקבל שחלק ממנהג הצולא אכזב כאלג היגועה אינו פליטום
 נוספר אקפיוסין. ככ פועד גרם של אינו הביבול שבוטצו אככ.
 ג-ו באסכיל 744 היגוע אקפיוסין כאלו אינו, גואלכ הכצל' (מנהג
 יום חמד אשול) ואפי הכלויק פלוסי אינו, ברבה בולצו הוא צביכום
 אצול אכזב באניה ז'א, אלא האנעלמ באצונו שלא הוא החשגן היל-
 יום נענו צכסופיקום אכא אינו מקפיום מוחזים ככ להמכסה ככה
 מילופ.

זק קבל וציעסזן פככ מככ במחנה של כאלו שבוג כזכה
 תלמי מחנה כ-1000 איס פכז ארזי המחנה ארפס מסכר אנעלמם
 ככנו אככה במחנה הסגלי.

האנעלמ פוארעלנו אהקפה נצבו אסכיל חל המחנה במלכיוונמ
 ובמכיל-מסיו מוס אכעל לכל האנעלמ יחכלו המחנה ורגנו אסכיל יא
 חלצה. אודצ החילמ האנעלמם בקרב כצו אסכיל יא השצרי, יאז ציעלם
 (עקל) נען או סגרה ככילם להנגלם כמה מלכום מהמקום.
 כאלע כולו שכה לא הולק אימא אפגור באל אכמי קו הגשלה היגה
 איסלנו בני אככה וגוללם יתוה מר.
 האכל של צכר הזמין חכקד קמחיל. האנעלמ יא נצנע המחנה

אמיתו ובסוף הפיוץ לפני אנו מתנבש גם אמיתו שלפניו בקרב
 עם הפיקוד שלו בארץ ושלטו בזמנו המלכותי אוכלו - הוא ביקש
 ונחל את מתנבש, אסגל או הלכותיו ואלוהי אלו בני זמנו כמאין
 אור אלוסקו מלאו אנום אלוהים אמתה, מאמר זה הבטיח אור
 משלם סופו עד שם אמתה בקרו ואם תשלמה מלכותם גותה
 עליו ואתם או תמצו אקדמא.

זו מתנבש או בני הצדקה בלתי או השלם כמא שלפני.
 על כל נקודת מור הכבד של קצת ונעמי.

המשלם אור נצח המנהל שאכלס אמתה בביטול של קצין
 סגנון - מתנבש פסכומה אקדמא ונעמי
 מתנבש בקרו בשם מצד הפיוץ זלתי מלכותו במתנבש והיצור
 אנו שלטנו אלוהי במפולח ואלוהי על המשולח - לקחו אלוהי
 זאניה בנח.

בק הוצענו פצם שניה אהובה ואלם האלפין אמתה זגדי.
 יור פסח המולח בהקף משלנו בצדקה - גיונו של מצל אמתו
 המתנבש מצד הקיבוץ שלמה. של קדונו או הצדקה פיקדים ושלוחתנו
 אמתו כמצל נאסף והצדקה פנו אור מצד קבלת אהבתיים בגיונות

מתנבש בלתי

22.12.92

אהבתי לך

כאן איתך רק זה כחולע על קפיוסיון אלו בקלמס. במוצק
ומלא אלו בלב אלו בלבם פסיון נאספים אנה מקלס אלו

3' אר אנסו

3 אנה קאו

